Пісьня

1

Ой летіла ластівочка

На границя стала

Нашим людям

В нашім краю

Сумно щебетала

2

Чи ви люди завважали

Як весна настала

Як вам сумно зозулечка

Перший раз кувала

3

Ой, кувала зозулечка,

І вночи і вднину,

Віщувала нашим людям

Смутную годину

4

Ой кувала зозулечка.

Місічної ночи,

Віщувала що заплачут

Сумно наші очи

5

Ой пречиста Діва Мати,

Дала на світ знати,

Та лиш не скрізь не всім людям

Не до кождой хати.

6

Дала знати в монастири,

Найстаршій черници,

Що нападе тяжкій ворог,

Цісаря в столици.

7

Ой упали талі брафи, [телеграфи])

До села до міста,

Збирайтеся урлїопники,

По тисячі двіста.

8

Ой упали талі брафи, [телеграфи]

Сумнії сумнії

Збирайтеся урлїопники

Старі і молодії,

9

Ой (в неділю) в вівторок пораненьку,

Дзвони за дзвонили,

Тогди наші урлїопники ,

З села віходили,

10

Як дав знати війт у селі,

Войновою бранку,

То не оден муж лишив жінку,

Тай не оден син мамку.

11

Тай не оден муж лишив жінку,

Тай не оден син мамку,

Тай не оден парубочок

Залишив коханку.

12

Тай не оден син лишив мамку

Що му найрідніша,

Тай не оден муж дружиночку

Що му наймиліша.

13

Тай ни одна дитиночка

Стала сиротою.

Тай ни одна дружиночка

Бідною вдовою.

14

Ой по нашім рiднім краї

Сумна вістка шлесі,

Ой то з наших рідних братів,

Марно кровця ллеся.

15

Ой то сумно в нашім краю,

Сумно сонце сходит,

Кяшкий воріг в рускій крови

По коліна бродит.

16

Ой то сумно в нашім краю,

Усіми кутами

Ой бо з наших рідних братів

Іде кров ріками.

17

Ой то було з давних часів,

В Галичині тихо,

Сего року навістило

Галичину лихо.

18

Навістили Гали[чину]

Немилії гості,

Заїхали в Галичину

Козаки Московскі.

19

Заїхали в галичину

Тай страшно рабуют,

Що найкращі міста були

То вни їх рабуют.

20

Що найкращі міста були,

То вни зрабували,

Всі багнофи усі почти

То порозбивали.

21

Всі бангофи усі почти

То порозбивали,

Нашій бідній галичині

Жалоби завдали.

22

Наш пан Цісар з старшиною,

Зачався радити,

Що став Москаль в галичині

Розбоєм ходити.

23

Ой сів цісар на крісельци

Тай думку думає,

Що Москаль галичину,

Кругом обступає.

24

Сів же цісар на крісельци

Кяшко задумавси,

Що такої він новини

На старість б[д]іждавсі.

25

Сидить цісар тай думає,

Всякими думками,

Чи віграє чи приграє

Війну з Москалями.

26

Ой молітся люди добрі,

Просіт Діву Мати,

Щоб перестав кяшкий ворог,

Наш край нападати.

27

Бо як буде кяшкий ворог

Наш край нападати,

Будут нами як волами

Всюди поганяти.

28

Ой моліться старі люди,

І ви малі діти,

Щоб сі могли всій Европі,

Царі вспокоїти.

29

А як царі свпокоясі,

Война укінчитсі,

Тогди наші Галичина

Ще розвелелится.

30

Галичина звеселится

Укішісі люди,

Чей за нашу галичину

Господь не забуде.

30. кавалків сеї пісні. Конец.

Теодор Кравчук.